

Я (Я - жертва погасаючого світу)

Михайль Семенко

Я — жертва погасаючого світу.
Я — поранений звір.
Можливо, що прибув на аероліті
І кинув довкола зневажливий зір.

Дух мій в захопленні можливостей футурних,
І в крові — безліч архаїчних атавіз.
Я — в пестінні хмарок пурпурних,
Я — скрізь.

Я ховаю в собі всі горіння й інстинкти,
Я — синтеза поетів і мрій.
Я пережив усі конфлікти,
І дивний на мені стрій.

І коли встануть всі звірі й люди,
І коли кинуться всі предки й вороги,-
Я розстебну свою закривавлені груди
І покажу, скільки в мене снаги!

І побачать міць синтетичну й могутню,
І попрохають крові на плями й сліди,-
Я віддам всю свою силу за хвилю незабутню —
Я — вічний, сміливий і молодий!

І так скінчиться боротьба стосила,
І ледве потушать мої хвилі віки.
І я припаду до ніг жінщини і скажу їй: — Мила,
Дай мені відкусити шматочок твоєї заголоної руки!